

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 4 listopada 2024 r.

DNR-1.720.43.2024.JG

DECYZJA nr DNR-1/44/2024

Na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1, art. 13 i art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) oraz w zw. z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę VERTEX sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. noża tnącego do kosy (dalej jako: „nóż tnący do kosy” lub „produkt”), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

10 lipca 2024 r. do UOKiK wpłynęły akta kontroli (nr KP.8361.125.2024) przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej u przedsiębiorcy VERTEX sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie.

W toku kontroli ustalono, że w 2021 r. ten przedsiębiorca zakupił od chińskiego kontrahenta 1 000 sztuk noża tnącego do kosy, co potwierdza faktura nr KX201016-2 z 18 maja 2021 r. Ponadto z akt kontroli wynikało, że wszystkie zakupione egzemplarze produktu zostały sprzedane przedsiębiorcy [*informacja prawnie chroniona*] na podstawie faktury nr 343/06/2021 z 15 czerwca 2021 r.). W czasie kontroli przedsiębiorca nie posiadał na stanie magazynowym noża tnącego do kosy, co zostało potwierdzone wydrukiem z rejestru stanu magazynowego z 4 czerwca 2024 r.

Zakwestionowany produkt spełnia definicję noża bijakowego do ręcznych przenośnych kos do zarośli, określoną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852; dalej jako: „rozporządzenie Rady Ministrów”). W świetle tej definicji przez noże bijakowe do ręcznych przenośnych kos do zarośli należy rozumieć uderzeniowo tnące podzespoły do tych kos, składające się z co najmniej dwóch metalowych części (w szczególności łańcuchów, noży lub szczotek), połączonych z głowicą obrotową lub dyskiem.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 lipca 2012 r., od dnia wejścia w życie rozporządzenia, tj. od 26 lipca 2012 r., wprowadzanie na rynek noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli jest zakazane. Rozporządzenie Rady Ministrów stanowi wykonanie decyzji Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. zobowiązującej państwa członkowskie do zakazania wprowadzania do obrotu noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. Urz. UE L 18 z 21.01.2012 r., str. 5). Noże bijakowe stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników je konsumentów, a w przeszłości zdarzały się wypadki śmiertelne w związku z używaniem kosiarek z zamontowanymi nożami bijakowymi (Wielka Brytania), co było przyczyną wprowadzenia zakazu. Metalowe części noży bijakowych i ich połączenia, wchodząc w kontakt z kamieniami, skałami lub innymi przeszkodami, są wystawione na powtarzające się silne naprężenia mechaniczne, na skutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością, a osłony zamontowane w tego typu nożach nie są w stanie zapewnić ochrony przed tym ryzykiem.

W związku z tym, pismem z 30 sierpnia 2024 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę VERTEX sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej za wprowadzenie produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. noża tnącego do kosy. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się o przekazanie informacji, czy dokumenty związane z obrotem przedmiotowym produktem przekazane w toku kontroli są kompletne oraz potwierdzenie, że wszystkie posiadane egzemplarze zostały sprzedane jednemu odbiorcy.

Pismem z 12 września 2024 r. przedsiębiorca potwierdził te informacje oraz wskazał, że wszystkie egzemplarze produktu zostały sprzedane dystrybutorowi *[informacja prawnie chroniona]*.

Pismem z 25 września 2024 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przed wydaniem decyzji w sprawie przysługuje jej prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawo wypowiedzenia się co do zebranych dowodów

oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca VERTEX sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie wprowadził na rynek nóż bijakowy do ręcznych przenośnych kos do zarośli: nóż tnący do kosi i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się importera produktu, w przypadku gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca, będący stroną postępowania potwierdził, że dokonał importu produktu bezpośrednio od chińskiego wytwórcy, co potwierdził fakturą zakupu oraz dokumentacją SAD. Mając to na uwadze, w okolicznościach niniejszej sprawy spełnione zostały przesłanki do uznania przedsiębiorcy VERTEX spółka z o.o. z siedzibą w Rzeszowie za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Produkt wprowadzony na rynek przez przedsiębiorcę będącego stroną niniejszego postępowania spełnia definicję noża bijakowego do ręcznych przenośnych kos do zarośli, określoną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 lipca 2012 r. W świetle tej definicji przez noże bijakowe do ręcznych przenośnych kos do zarośli należy rozumieć uderzeniowo tnące podzespoły do tych kos, składające się z co najmniej dwóch metalowych części

(w szczególności łańcuchów, noży lub szczotek), połączonych z głowicą obrotową lub dyskiem. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 lipca 2012 r., od dnia wejścia w życie rozporządzenia, tj. od 26 lipca 2012 r., wprowadzanie na rynek noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli jest zakazane. Rozporządzenie Rady Ministrów stanowi wykonanie decyzji Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. zobowiązującej państwa członkowskie do zakazania wprowadzania do obrotu noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli. Decyzja stanowi, że „użycie noży bijakowych z połączonymi częściami metalowymi wiąże się ze znacznie większym ryzykiem resztkowym uszkodzenia podczas pracy i wyrzucenia przedmiotów niż w przypadku noży wykonanych w jednym kawałku metalu. Wchodząc w kontakt z kamieniami, skałami bądź innymi przeszkodami, części metalowe noży bijakowych i ich połączenia wystawiane są na powtarzające się silne naprężenia mechaniczne, w skutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością. Mogą one również wyrzucać kamienie z większą energią niż noże wykonane z jednego kawałku metalu. Osłony zamontowane w ręcznych przenośnych kosach do zarośli nie są w stanie zapewnić odpowiedniej ochrony przed większym ryzykiem powodowane przez noże bijakowe z połączonymi częściami metalowymi. W związku z tym, uwzględniając aktualny stan wiedzy technicznej, nie można uznać noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli za zgodne z wymogami zawartymi w sekcjach 1.3.2 i 1.3.3 załącznika I do dyrektywy 2006/42/WE. Niezgodność ta sprawia, że istnieje znaczące ryzyko odniesienia przez użytkowników lub inne osoby narażone, poważnych lub śmiertelnych obrażeń” (motyw 7 decyzji Komisji Europejskiej).

Mając na uwadze te ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że nóż bijakowy do ręcznych przenośnych kos do zarośli: nóż tnący do kosy, jako produkt, którego wprowadzanie na rynek jest zakazane ze względu na poważne zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów - nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i nie jest bezpieczny.

Jednocześnie, z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa UOKiK, że nóż bijakowy - jako produkt którego wprowadzanie na rynek jest zakazane - nie jest produktem bezpiecznym, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca VERTEX spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Rzeszowie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f

§ 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszym postępowaniu Prezes UOKiK uznał fakt, że przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 1 000 sztuk noża tnącego do kosy, spełniającego definicję noża bijakowego, którego wprowadzanie na rynek Unii Europejskiej jest zakazane. Metalowe części noży bijakowych i ich połączenia, wchodząc w kontakt np. z kamieniami, skałami lub innymi przeszkodami, są wystawione na powtarzające się naprężenia mechaniczne, na skutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością. Stwarza to poważne zagrożenie dla użytkowników, co potwierdzają śmiertelne wypadki z udziałem tego typu produktów, do których dochodziło w przeszłości, a które były powodem uchwalenia zakazu dotyczącego wprowadzania noży bijakowych na rynek Unii Europejskiej. Osłony zamontowane w tego typu nożach nie są w stanie zapewnić ochrony przed tym ryzykiem. Należy zatem uznać, że zasięg naruszenia był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na poważne ryzyko stwarzane przez

ten produkt. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone.

W związku z tym, że jedyny dystrybutor noża tnącego do kosy nie miał go już na stanie, strona postępowania nie miała możliwości wycofania go z rynku, co organ nadzoru wziął pod uwagę przy ocenie warunku zaprzestania naruszania prawa, jednak drugi warunek - przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa - nie znajduje w tej sprawie zastosowania. Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wskazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie od nakładania kary na podstawie tej przesłanki i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. W toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez te podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania i przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców.

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98. *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą stronę postępowania Prezes UOKiK uznał fakt, że wprowadziła ona na rynek produkt zakazany na terenie Unii Europejskiej - na mocy z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli, stanowiącego wykonanie decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. Noże bijakowe stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników je konsumentów, a w przeszłości zdarzały się wypadki śmiertelne w związku z używaniem kosiarek z zamontowanymi nożami bijakowymi (Wielka Brytania), co było przyczyną wprowadzenia zakazu. Metalowe części noży bijakowych i ich połączenia, wchodząc w kontakt z kamieniami, skałami lub innymi przeszkodami, są wystawione na powtarzające się silne naprężenia mechaniczne, na skutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością, a osłony zamontowane w tego typu nożach nie są w stanie zapewnić ochrony przed tym ryzykiem. Należy podkreślić, że decyzja wykonawcza Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. funkcjonują od dłuższego czasu (tj. od 2012 r.), w związku z czym strona postępowania miała dość czasu, aby dowiedzieć się o istnieniu zakazu.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez przedsiębiorcę VERTEX sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktu będącego jego przedmiotem. Korzyść tę stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i nie zostały przez przedsiębiorcę wycofane z rynku oraz średniej ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. Zatem obliczona w ten sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży produktu wyniosła 5 480 zł (1 000 szt. x 5,48 zł).

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez nią na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjną kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Mając powyższe na uwadze - w świetle zgromadzonego materiału dowodowego - wymierzając karę pieniężną określoną w sentencji niniejszej decyzji, Prezes UOKiK uwzględnił fakt znacznej wagi naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a także znaczny stopień jej przyczynienia się do powstania naruszenia prawa. Natomiast przy miarkowaniu jej wysokości uwzględnił jednostkowy charakter naruszenia prawa. Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie postępowania administracyjna kara pieniężna spełni swój skutek prewencyjno-represyjny oraz skłoni przedsiębiorcę VERTEX sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości **5 000 zł** (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2024 r. poz. 572), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w niniejszym pouczeniu i zakwestionowaniu rozstrzygnięcia zawartego w sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany;

- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935) stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi;
- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Katarzyna Bednarz
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/